

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Π. Ι. ΛΕΛΕΔΑΚΙΣ Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ || ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΥ ΤΟΠΧΑΝΑ ΑΡΙΘ. 78

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ ΛΕΓΕ ΤΙ ΣΙΓΗΣ ΚΡΕΙΤΤΟΝ Ἡ ΣΙΓΗΝ ΕΧΕ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἡ ἀναγκαιότερα καὶ ὠφελιμώτερα πᾶσων τῶν ἐπιστημῶν εἶναι τὸ νὰ γνωρίζῃ τις τὰ διοικητὰ τὸ ἑαυτοῦ στόμα καὶ νὰ κρατῇ τῆς ἑαυτοῦ γλώσσης. Ποσὺν κακῶν καὶ πόσων δυστυχιῶν θὰ ἦτο ἀπληραγμένος ὁ κόσμος, εἴαν ἦτο δυνατόν νὰ λείψωσιν ἐξ αὐτοῦ τὰ ἀπύλωτα στόματα καὶ αἱ ἀπερίσκεπτοι γλώσσαι! Ποῖσαι θλίψεις καὶ στενοχωρίαι θὰ ἐφυγαδεύοντο ἐκ τῶν ἄλλων καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, εἴαν ὁμιλοῦντες ἠκολουθοῦμεν πάντοτε τοὺς κανόνας τῆς φρονήσεως! Ἐὰν θέλετε τὴν ἡσυχίαν σας, ἐστὲ λίαν ἐπιφυλακτικοὶ εἰς τοὺς λόγους σας. Ἐὰν θέλετε νὰ ζῆτε ἐν εἰρήνῃ μετὰ πάντοτε τοῦ κόσμου, κρατεῖτε τῆς ἡμετέρας γλώσσης. «Ὅς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, λέγει ὁ σοφὸς Σολομῶν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετής χειλέσει πτοήσει ἑαυτόν» (Παροιμ. 13, 3). Λέγεται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Δομιτιανὸς εἶχε τὸ ἐλάττωμα, παίζων ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ, νὰ διατριπῇ τὰς μυίας διὰ τινος ὀβελίσκου — ἐνασχόλησις βεβαίως ἀνταξία τοιοῦτου ἡγεμόνος! Ἡμέραν δὲ τινὰ κυρία τις ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, καὶ πρὸς τοῦτο ἠρώτησε τὸν ἐν τῇ ἰπηρεσίᾳ αὐτοῦ διατελοῦντα Βίβιον Κρίσπαν, εἴαν τις εὕρισκετο μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος. «Οὐδὲ μυίαν!» ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ἄλλ' ὁ ἀστεϊσμός οὗτος οὐα ὀλίγον ἐστοίχισεν εἰς τὸν δυστυχῆ Βίβιον, διότι ἡ ἀκριτόμυθος γυνὴ δὲν παρέλειψε μετὰ τῶν ἄλλων νὰ ἀναφέρῃ καὶ τοῦτο εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ὅστις ἐν τῇ ὠμότητι αὐτοῦ διέταξε πάραυτα τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Ἡ εἰρήνη τῆς καρδίας καὶ ἡ ἀθωότης τῆς ψυχῆς εἰσι πολὺτιμον κτήμα μόνον ἐκεῖνων, οἵτινες ἀποφεύγουσι τὰς πολυλογίας· δι' ὃ καὶ ὁ σοφώτατος τῶν Βασιλέων λέγει· ὡς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλί-

ψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ» (Παροιμ. 21, 23). Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχὴ ἐν ταῖς μετὰ τῶν ἄλλων μακραῖς ἡμῶν συνδιαλέξεσι, ἵνα μὴ συγκαταμιζώμεν καὶ φράσεις, αἵτινες τυχόν προσβάλλουσι τὴν ἀρετὴν ἢ πλήττουσι τὴν ἀγάπην, ἣν ὀφείλομεν πρὸς τὸν Πλησίον.

Ὅσον δὲ εἶναι τίμιον τὸ νὰ ἀποφεύγῃ τις τὰς πολυλογίας, ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι τιμιώτερον τὸ νὰ σκέπτηται τις πρότερον καλῶς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ εἴπῃ. Ποῖσαι καὶ πόσαι δὲν ὁμιλοῦσι χωρὶς προηγουμένως νὰ σκεφθῶσι! Ἐὰν εἶναι λοιπὸν δυνατόν μὴ λέγετε ποτὲ οὐδέν, εἴαν μὴ πρότερον σκεφθῆτε. Μὴ λησμονῆτε ποτὲ τὴν λαμπρὰν τοῦ σοφοῦ Σιραχ παραγγελίαν ἀπεφραξὼν τὸ κτήμα σου ἀκάνθους, τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον κατὰδησον, καὶ τοῖς λόγοις σου ποιήσον θύραν καὶ μοχλόν, προσεχε μὴ ὀλισθήσῃς ἐν τῇ γλώσσῃ, μὴ πείσῃς κατέναντι ἐνεδρευόντος» (Σιραχ. 28, 24). Ποῖσαι κακὰ καὶ πόσαι ἀταξίαι δὲν γεννῶνται ἐκ τῶν ἀπερισκέπτων λόγων! καὶ πόσων μακρῶν μεταμελειῶν πρόξενος δὲν ἐγένετο πολλάκις μία λέξις ἀπερισκέπτως τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων διαφυγούσα!

Τὴν μεγαλητέραν προσοχὴν ἐν ταῖς λόγοις ἡμῶν ὀφείλομεν, ὡς καὶ προηγουμένως εἶπομεν, νὰ δεικνύωμεν πρὸ πάντων ἐν ταῖς μετὰ τῶν ἄλλων συνδιαλέξεσι ἡμῶν, διότι ἐν αὐταῖς εἶναι εὐκολώτερον καὶ συνηθέστερον νὰ περιπίπτωμεν εἰς σφάλματα. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ νὰ κερδίζωμεν ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι ἡμῶν τὰς καρδίας καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἄλλων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ διεθυώμεν τότε τὴν γλῶσσάν μας. Ἐκείνος ὅστις ὁμιλεῖ συνετῶς, ἀποφεύγει τὴν πολυλογίαν, εἶναι σοβαρὸς ὅταν ἀρμολῇ καὶ ταπεινοῦται ὅταν πρέπη. γελᾷ μετὰ τῶν γελωτῶν καὶ φυλάττει γελῶν τοὺς κανόνας τῆς εὐπρεπείας καὶ κοσμιότητος. Ὁ τοιοῦτος ὡς εἶναι βέβαιος, ὅτι θὰ τύχῃ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἄλλων.

Ἄλλὰ ἀντὶ ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι ἡμῶν

τούναντιον εν αὐτῷ ἀλλήθ' ἀπόλαυσιν : «Μία καπνοσύριγγ', λέγει, δὲν εἶνε ἐπικινδυνωδεστέρα ἐνός κυπέλλου τείου. Δύνανται τις νὰ δηλητηριασθῆ πίνων καὶ πρᾶσινον τέιον ἐν κατάρχειαι' ἐπίσης δύναται τις νὰ ἀποθῆνῃ τρώγων πολὺ beefsteaks. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται τις νὰ παθῇ καπνίζων ἀμέτρως. Ἄλλ' ὁ καπνός, ἐν μετρίᾳ δόσει, κέκτικται πρᾶντικὴν ἐνέργειαν, ἢν θεωρῶ εὐεργετικὴν εἰς τὸ πλείστον τῶν περιπτώσεων, οὐδὲως δὲ ἀμφίβολον ὅτι οὗτος ἐξαιρετὸς τὰ ἄλλα».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτεταί ὅτι κατὰ τῆς κατάρχειας τοῦ καπνοῦ ὀφέλλομεν νὰ κατὰρξώμεθα, ἢς τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειὰς παρακατιόντες θελομέν. λεπτομερῶς ἐκθέσει οὐχὶ ὁμως καὶ τῆς λογικῆς καὶ μεμετρημένης αὐτοῦ χρήσεως, ἣτις αὐδεμιᾶς ἐν γενεῖ ἐπαισθητῆς βλάβης γίνεται πρόξενος. «Abusus non tollit usum» (ἢ κατὰ χροίον δὲν αἰρεῖ τὴν χρῆσιν), λέγει καὶ τὸ λατινικὸν λόγιον, ὅπερ προσφύεται ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς πραγματικῆς ἡμῶν ταύτης.

Καὶ ἐν πρώταις, ποῖα εἶσι τὰ τῆς κατάρχειας τοῦ καπνοῦ, καὶ συνεπῶς τοῦ νικοτινισμοῦ, ἀποτελέσματα ;

Ὁ καπνός περιέχει χημικὴν τινα οὐσίαν ἀποτελούσαν ἐν τῶν δραστηωτέων δηλητηρίων τῶν μέχρι τῆς σήμερον γνωστών, τὴν **νικοτίνην**, ἢς δέκα μὲν ἑκατοστὰ τοῦ γραμμαρίου ἀρκούσιν ὅπως ἀποκτείνωσι κύνην μετρίου μεγέθους, ὅκτω δὲ σταγόνες ἵνα θανατώσωσιν ἵππον ἐν δικαστήματι τρισσάρων λεπτῶν ὑπὸ γενικοῦ σπασμοῦ. Οὐχ ἤττον, αὕτη δὲν ἀποτελεῖ τὸ μόνον τοξικὸν στοιχεῖον τοῦ φυτοῦ, διότι παρατηρήθη ὅτι τὰ ἐκ τῆς τοῦ καπνοῦ χρήσεως προκαλούμενα ἀποτελέσματα δὲν ἴσταν ἐν ἀναλόγῳ σχέσει πρὸς τὴν ποσότητα τῆς οὐσίας ταύτης (νικοτίνης), τῆς περιεχομένης ἐν τῇ χρησιμοποιηθείσῃ σκευασίᾳ. Οὕτως, ἐπὶ παραδείγματι, αἱ καπνοὶ τῆς Ἀνατολῆς, οἵτινες περιέχουσι 2]100 νικοτίνης, προκαλοῦσιν ὀργανικῆς διαταραχῆς ἐπίσης ἐντόνου ὅσον καὶ οἱ Γαλλικοὶ καπνοὶ, οἵτινες περιέχουσι 7]100 τῆς οὐσίας ταύτης. Συνεπῶς τὰ τοξικὰ ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ προκαλούμενα φαινόμενα ἀποδοτέα εἰς τὴν συνεργειαν τῆ νικοτίνης καὶ ἑτέρον ἐν τῇ νικοτιανῇ συμπεριλαμβανόμενων οὐσιῶν αἵ ἐξηκριβώθησαν οὕσαι ἀλατὰ ἀμμωνίας, ὑδροθεικὸν ὑδροκυανικὸν ὄξύ, κλπ. Τέλος, ἕνια εἶδη καπνοῦ (τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Ἀβάνης) ἐνέχουσι ἐλάχιστην ποσότητα δηλητηριωδεστάτου τινὸς ἀλλολοειδοῦς, τῆς **κολλαδίνης** (Collidine). Περὶ τοῖς μὴ εἰθισμένοις ὁ καπνός προκαλεῖ συμπτώματα δηλητηριάσεως κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦσαν βαρεῖαι : πρὸς τοῖς μὲν, παρατηρεῖται ἐλαφρὰ τις δυσφορία καὶ ἔμεται πρὸς τοῖς πλείστοις δὲ, τοὺς ἔμετους συνοδεύουσιν, ἔντονος κεφαλαλγία, πόνοι καθ' ἅπαν τὸ πεπτικὸν σύστημα, ἐπιτᾶχναις καὶ μεγίστη ἀδυναμία τοῦ σφυγμοῦ, ὠχρότης τοῦ προσώπου, ψυχρὰ ἰδρώτες, ἱλιγγία, τάσις εἰς συγκοπήν, σιελισμὸς καὶ διάρροια, δύσπνοια, αἰσθητικὴ θωρακικῆς συνθλίψεως καὶ λύγξ : ἐν ταῖς βαρεῖαις δὲ περιπτώσεσι παρατηρεῖται πρὸς τοῖς ἄνω καὶ ἡ διακεκομμένη ἀναπνοῇ τοῦ **Cheyne Stokes**. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἀπαρτίζουσι τὴν εἰκόνα τῆς ὀξείας διὰ καπνοῦ δηλητηριάσεως, ἣτοι **τοῦ ὀξέως νικοτινισμοῦ**.

Ἡ ἐξοικειώσις ὁμως δὲν βραδύνει νὰ ἐπέλθῃ, ἀρκεῖ δὲ πρὸς τοῦτο ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἐπιπόνου τούτου πειράματος, ὅπότε ἡ χρῆσις τῆς οὐσίας ταύτης καθίσταται πάντη ἀκίνδυνος : οὐχ ἦττον, εὐκόλως ἐννοεῖται ὅτι εὐπαθὲς νευρικὸν σύστημα μετὰ μακρὰν χρῆσιν δυσμενῶς ἐπηραζέται ὑπὸ τῆς παρατεταμένης ἐπηρεῖας τοῦ καπνοῦ.

Οἱ τὸ φυτὸν τοῦτο κατεργαζόμενοι ἐργάται, αἵτινες ὑπό-

κείνται συνεχῶς εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ διαχεομένης ἀναθυμιάσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς καὶ λεπτολόγου κατεργασίας, εἰς ἣν ὑποβαλλοῦσιν αὐτό, ἐνίοτε καταλαμβάνονται ὑπὸ δυσχερέτων φαινομένων βραχυτάτων. Παρατηρήθη ὅτι αἱ νευρικαὶ παθήσεις εἰσι λίαν συχνὰ πρὸς τοῖς ἐργαταῖς τούτοις. Αἱ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐργατίδες εἰσιν ἐν γενεῖ κακὴ τροφή, ἐκτεθειμένοι εἰς ἐκτρώσεις, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν εἰσι καχεκτικὰ, ὠχρὰ καὶ εὐερέθηστα. Περὶ αὐτοῖς δὲ παρατηρεῖται μεγάλη θνησιμότης καὶ παλυκρίθμοι νόσοι τῶν νευρικῶν κέντρων.

Ἐξετάσαντες ἀνωτέρω τὰ τοῦ ὀξέως νικοτινισμοῦ φαινόμενα, προσβῶμεν νῦν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐκ τῆς χρονικῆς κατάρχειας τοῦ καπνοῦ προκαλουμένων φαινομένων, ἣτοι τῶν τοῦ **χρονίου νικοτινισμοῦ**.

(Ἐπιτεταί συνέχεια)

ΑΗΜ. Κ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΔΗΣ

Ἱατρός

Εἰς τὰ ΣΚΟΤΕΪΝΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΠΩΣ ΕΒΥΘΙΣΘῆ ΤΟ 'LUTIN,

Πὼς πλέουν τὰ ὑποβρύχια. — Ὁ μηχανισμὸς αὐτῶν. — Μέσα πρὸς διάσωσιν ἐν περιπτώσει ναυαγίου.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Τῇ 16 Ὀκτωβρίου π. ἔ. τηλεγράφημα προσερχόμενον ἐκ Βιζέρτης ἀνίγγειλεν, ὅτι τὸ ὑποβρύχιον «Lutin» ἐκτελοῦν γυμνάσια ἐν ἀνοικτῷ πελάγει, κατεποντίσθη. Πάραυτα ἀνεμνήσθημεν τὸ δυστύχημα τοῦ «Farfadet», τὴν μακρὰν ἀγωνίαν τοῦ ἀτύχου αὐτοῦ πληρώματος καὶ τὴν θρῆκωδὴν ἐκείνων στιγμῆν, καθ' ἣν τῆς πρύμνης αὐτοῦ ἐπιφανείσθης, ἠκούσθησαν ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα αἱ ἀλέπιδες πρὸς βοήθειαν ἐπικλήσεις τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκεκλεισμένων θυμάτων. Πάλιν, ἐάν διὰ τὸ «Farfadet» ἐπὶ πολὺ ἠδυνήθημεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐλπίδα τῆς διασώσεως διὰ τὸ «Lutin» δὲν συνέβη τὸ αὐτό, διότι τοῦτο κατεβυθίσθη ἐν ἀνοικτῷ πελάγει καὶ εἰς βάθος 36 μέτρων!

Παρὰ τὴν ἰσχυράν θαλασσοταραχὴν εἶχεν ἐξέλθῃ τοῦ προλιμένου καὶ εἶχεν ἤδη κάμη πλείστας καταδύσεις. Τὸ πλοῖον, ὅπερ ἐπετήρει τὰς κινήσεις αὐτοῦ, τὸ εἶδε νὰ ἐπανέλθῃ δις ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, εἶτα ὀρθούμενον νὰ καταβυθίζεται καθέτως μετὰ τὴν πρύμνην πρὸς τὰ κάτω. Τὸ ὑποβρύχιον ἔκτοτε δὲν ἐπανεβάνη. Τὸ συνοδευτικὸν πλοῖον ἀφ' οὗ ἐτοποθέτησε σημαντῆρα εἰς τὸ μέρος ἐνθα τελευταίως εἶχε φανῆ, ἔσπευσεν ὀλοταχῶς εἰς Βιζέρταν διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν. Εἶναι λίαν δύσκολον νὰ ἐξακριβώσῃ τις τὴν αἰτίαν μιᾶς καταστροφῆς τοιοῦτου εἶδους. εἶναι τυχαῖον δυστύχημα ; Εἶναι ἀπρονοσία ; Ἴσως καὶ τὰ δύο.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι γνωστὸν, ὅτι εἰς τοὺς πολεμικοὺς λιμένας ἢ συνθήβια τοῦ κινδύνου συντελεῖ εἰς τὸ νὰ κάμνῃ τὰ πληρώματα τῶν ὑποβρυχίων νὰ λησμονῶσι τὸν κίνδυνον καὶ ὅτι τὸ choc, τρόπον τινά συνίσταται διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες κυβερνῶσι ταῦτα, εἰς τὸ νὰ μὴ κλείωσι τὸν φεγγίτην (τὸ πῶμα τῆς εἰς τὸν ὑπόγειον κέντρον κινήσεως τοῦ ὑποβρυχίου).

εις τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ) κατὰ τὴν κατάδυσιν, εἰ μὴ κατὰ τὸ τελευταῖον δευτερόλεπτον, ὅταν ὁπλαδὴ τὸ ὕδωρ ἰσοπεδούμενον φθάνη μέχρι τῶν χειλέων τοῦ ἀνοίγματος. Οὕτως ἀπολέσθη τὸ «Farfadet». Χείμαρρος ὕδατος εἰσχωρήσας ἐν τῷ χρίνοντι στομίῳ ἐξεσφενδόνησε τὸν ἐκεῖ ἰστάμενον Κυβερνήτην ἐκτὸς τοῦ πλοίου, ὅστις διέφυγε τὸν θάνατον.

Ἐν κανονικῇ καταστάσει, ἅμα ὡς ἢ ἐν λόγῳ θυρῆς κλεισθῆ, ὁ πλοίαρχος ἀνοίγει τὰς εἰδικὰς δικλείδας, αἵτινες ἀφίνοσι νὰ εἰσελθῇ εἰς τὰς ὑδατοποθῆκας, τὰς εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ ὑποβρυχίου τοποθετημένας, τόση ποσότης ὕδατος, ὅση ἀρκεῖ νὰ βαρύνῃ τὸ ὑποβρυχίον καὶ τὸ κάμνη νὰ βυθίζηται. Οἱ ναῦται οἱ πλέον εἰθισμένοι βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ θόρυβος τοῦ ὕδατος τούτου, εἰσερχομένου ἐν τῷ πλοίῳ, παράγει μίαν ἐντύπωσιν τόσον παγερὰν καὶ τόσον πένθιμον, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ εἶναι ἄνδρες περποικισμένοι δι' αἵματος ψυχρῆ καὶ θάρρους μεγάλου ἐκεῖνοι, οἵτινες ρησικινδυνεύουσιν ἐν τοῖς μικροῖς τούτοις πλοίοις, ἅτινα μοδονότι εὐθραυστα καὶ ἀσθενῆ, εἶναι ἐν τούτοις πολεμικὰ μηχανήματα ἐπιφοβὰ καὶ ἅτινα παρὰ τὴν σμικρότητα αὐτῶν περικλείουσι 12 ἄνδρας, ἅπαντας ἀναγκαιοτάτους διὰ τὰ γυμνάσια.

Ἄπαξ κλεισθέντος τοῦ φεγγίτου τὸ ὑποβρυχίον εἶναι ἀπολύτως κεχωρισμένον τοῦ κόσμου. Τὰ τοιχώματα αὐτοῦ ὑπολογιζόμενα νὰ ἀντέχωσιν εἰς πίεσιν 7—8 ἀτμοσφαιρῶν τῷ ἐπιτρέπουσι (θεωρητικῶς) νὰ κατέρχηται μέχρι 30 ἢ 40 μέτρων βάθους, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ πλεῖν μέχρι βάθους 15 μέτρων διὰ νὰ εἶναι ἐκτὸς παντὸς κινδύνου προσαράξεως. Τὰ πλέον ἰσχυρὰ θωρηκτὰ ἄλλως τε δὲν ἔχουν βύθισμα ἄνωτερον τῶν 10 μέτρων. Ὁ πρὸς τὰ πρόσω πλοῦς κανονίζεται ὑπὸ δύο κατακορυφῶν πηδαλίων, εὐρισκομένων τοῦ ἐνὸς ὑπεράνω τοῦ ἑτέρου ὑποκάτω τῆς πρύμνης, ἢ δὲ πρὸς τὰ ἄνω ἢ κάτω κίνησις ὑπὸ τῶν 4 ὀριζοντίων πηδαλίων, ἅτινα εὐρισκονται εἰς ἐκάστην πλευρὰν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ πρὸς τὰ ὀπισθεν.

Ὅταν αἱ ἀποθήκαι περιλάβωσι 15 τόννους ὕδατος, τὰ ὑποβρυχία ἀκίνητοῦσιν εὐρισκόμενα ἐν ἰσορροπία ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ ὑπὸ βαθμῶν πλευστότητος μηδέν. Ἐὰν δὲ ἀφίσωσι νὰ εἰσελθῇ περισσότερο τῶν 15 τόννων τὸ ὑποβρυχίον καταβυθίζεται. Ἐὰν ἤδη θέλῃ νὰ ἀνέλθῃ, ἐκβάλλεται τὸ ἐν ταῖς ἀποθήκαις συγκρατούμενον ὕδωρ τῇ βοῦθειᾷ τοῦ πεπιεσμένου ἀέρος. Ὁ ὑποβρυχίος πλοῦς εἶναι λίαν ἐπιπικρὸς διότι ἅμα τῇ κατάδύσει τοῦ ὑποβρυχίου ἢ θερμοκρασία ἀνέρχεται πάραυτα εἰς τοὺς 50 βαθμοὺς περιῖπου ὑπὲρ τὸ μηδέν. Ἐπὶ πλέον ὑπάρχει ὀλίγιστος τόπος ἐν αὐτῷ, ὥστε εἰς ἄνθρωπος μετρίου ἀναστήματος νὰ δύναται νὰ ἰσταται ὀρθιος. Ὅταν δὲ ἐν ὑποβρυχίον πλεῖν ὑπὸ τὴν θάλασσαν, εὐρίσκεται ἐν ἰσορροπία ἐν τῷ ὕδατι καὶ οὐδεὶς τῶν ναυτῶν δύναται νὰ μετατοπισθῇ κατὰ μῆκος τοῦ πλοίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἀναπνοῆς οἱ ἄνδρες δύναται νὰ μείνωσιν ἐπὶ 10 ὥρας ὑπὸ τὸ ὕδωρ χωρὶς τὰ παράπαν νὰ στενοχωρηθῶσι, ἀνανεούσιν ἡμῶν τὴ βοῦθειᾷ τοῦ ἐναπομένου ἀέρος δύναται νὰ πα-

ρατείνωσιν ἐτι περισσότερο τὸν χρόνον τοῦτον. Τὸ τοιοῦτον ἀπεδείχθη κατὰ τὴν καταβύθισιν τοῦ «Farfadet» ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ ναῦται ἔζησαν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας εἰς βάθος 15 μέτρων.

(Ἐλεται συνέχεια)

ΝΙΚ. ΣΥΛΑΝΑΚΙΣ

Ο ΤΟΤΙΛΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΓΙΩ ΒΕΝΕΔΙΚΤΩ

Τοτίλας, ὁ βασιλεὺς τῶν Γότθων, μαθὼν ὅτι ὁ Ἅγιος Βενεδίκτος, πνευματικὸν ἐκείνητο, ἐργασθεῖς διέταξεν, ὅπως προκηγγεῖλωσι τὴν εἰς τὸ μοναστήριον, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος διέμενε, ἐπίσκεψίν του.

Ὁ Τοτίλας ἤθελε νὰ δοκιμάσῃ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐκείνητο ὄντως τὸ δῶρον τῆς μαντικῆς πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου ἔδωκεν εἰς ἕνα ὄπλοφόρον του, ὀνομαζόμενον Ρίγγο, τὰ ὑποδερμικά του καὶ διέταξεν αὐτὸν νὰ περιβόηθῃ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα· οὕτω δέ, ἐν βασιλικῇ ἀμύρῃ, ὤφειλεν οὕτως νὰ πλησιασῇ τὸν Ἅγιον.

Τρεῖς ἕτεροι κύριοι ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Τοτίλα ὀνομαζόμενοι Wulderich, Ruderich καὶ Blindin ὤφειλον νὰ συνοδεύσωσι τὸν Ρίγγο, φέροντες τὰ ὄπλα των καὶ ταρῆντας ἕκαστος αὐτοῦ τοιαύτην στάσιν, ὡς ἐπὶ ἑτήριον, ἐὰν αὐτὸς ἦτο ὁ ἀληθὴς βασιλεὺς.

Ὁ Ρίγγο ἐπορεύθη τότε ἐν μεγαλοπρεπεῖ περιβολῇ καὶ ἐν συρρῇ πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν μητροπολιτικὸν κλῆρον, μακρὰν τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐκείνητο.

Εὐθὺς, ὡς ὁ Ἅγιος Βενεδίκτος εἶδε τὸν ἐρχόμενον πλησιαζόντα ἐπὶ τσοῦτον ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀκούσθῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἀνέκραξεν: «Ἀπόθες, νί μου, ἀπόθες, ὅτι φέρεις, τούτο δὲν εἶνε ἰδικὸν σου!»

Ὁ Ρίγγο ἔπεσε χκακὶ ἐκ τοῦ πόνου, ὅτι πικρὸν ἔλεγε ἀνακκλυθῆ, πάντες δὲ οἱ συνοδοὶ τοῦ προσέπεσαν μετ' αὐτοῦ.

Εἶτα ἠγέρθησαν αὐθις, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησαν νὰ περιβῶσι πλησιέστερον πρὸς τὸν Ἅγιον ἀλλ' ἐπικινήθησαν, τρέμοντες πρὸς τὸν βασιλεῖα αὐτῶν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τὸ συμβῆν.

Τότε πλέον ὁ Τοτίλας ἐπορεύθη αὐτὸς οὕτως εἰς τὸ μοναστήριον καὶ ἐγονοπέτησε πρὸ τοῦ εἰς ἀπόστασιν τινὰ ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου τούτου καθημένου Ἁγίου Βενεδίκτου.

Ὁ Ἅγιος ἐπλησίασεν, ἤγαγε τὸν βασιλεῖα καὶ ἠμμερθε αὐτὸν διὰ τὸ σκληροκάρδιον στρατεύμα του καὶ προκηγγεῖλεν αὐτῷ ἐν ὀλίγῃς λέξεσι, τὸ μείλλον: «Σὺ ἐκμας καὶ κερνεῖς πολὺ κκαὸν ἄπειρ τοῦ ἔδικου! Ἐὰν εἰσελθῇ εἰς τὴν Ρώμην, θὰ διελθῇ διὰ τῆς ἑκλασσε, ἐννεὰ ἐτι θέλει κερναγγῆσαι καὶ τὸ δέκατον θέλει ἀποθῆνῃ».

Ὁ Τοτίλας ἐτρόμαξε σφόδρα, ἀπεχωρήθη τὸν Ἅγιον καὶ ἐκτοτε δὲν ἦτο πλέον τσοῦτοφ σκληρὸς.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ
Δικηγόρου

Αἱ γυναῖκες καὶ αἱ ἱκανοὶ εὐκόλως προσκολλῶνται, ἀλλὰ δὲν ἀπαλλάσσεται τις αὐτῶν ἀνευ ἀμυχῆς.

Ὁ ἔρως εἶνε τὸ φοβερότερον καὶ τὸ ἀγνότερον τῶν παθῶν εἶνε τὸ μόνον, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἀσχοληθῇ περὶ τῆς εὐτυχίας του χωρὶς νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐνὸς ἄλλου.

*Ἀλφόνδος Κάο

Εἰς τὸν ἔρωτα ὁ χρόνος εἶνε στιγμή καὶ ἡ στιγμή εἶνε χρόνος.
Λουίς

M. GUYAY

Η ΑΣΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ

(Εκ τῶν Ἀθυρμάτων)

Ὁ Κέδρος ὁ γιγάντιος μεθ' ἕβρονος ἀλαζόνος
Πρὸς τὸν Κισσὸν, τὸν ἔρποντα στραφεὶς τραχέως λέγει :

Καὶ ὁ Κισσὸς σιωπηλὸς πλέον καιρὸν δὲν γάνει
Ἄλλ' εἰς τοῦ Κέδρου τὸν κορμὸν ἀμέσως προσκολλᾷται

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ

ὑπὸ ΝΙΚ. ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ Δικηγόρου

«Τὰ ἀποφθέγματα ἀγράφου φωνῆς
ἔστιν εἰστοχήματα».

Διογένης Λαέρτιος

[Συνέχεια ἐκ τοῦ 4ου φυλλαδίου]

- 266. Ὁ ἐμπιστευόμενος περισσότερο εἰς τὰ φῶτά του
ἢ εἰς τὰ τῆς πείρας εἶνε ἐκτεθειμένος εἰς τὸ νὰ διαπράξῃ
πολλὰ σφάλματα.
267. Ἐκαστος λέγει καλὸν περὶ τῆς καρδίας του, οὐδεὶς
ὁμως τολμᾷ νὰ εἴπῃ καλὸν περὶ τοῦ πνεύματος του.
268. Οὐδὲν πλησιάζει περισσότερο πρὸς τὴν Θεότητα
ἢ ὁ θνητὸν, ὅσον ἡ εὐεργεσία.
269. Τὰ προτερήματά εἰσιν ὡς τὰ δένδρα, ἅτινα παρὰ-

γοῦσι καρποὺς ἀναλόγους πρὸς τὴν καλλιέργειαν, ἢν ἔλα-
βον.

270. Οὐδὲν συντελεῖ περισσότερο εἰς τὴν εὐδαιμονίαν
τῶν ἀνθρώπων, ὅσον νὰ μεριμνᾷ τις, ὅπως καλλωπίσῃ καὶ
τοχυροποιῇ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τῶν νέων δια σο-
φῶν γνωμικῶν καὶ καλῶν παραδειγμάτων.

271. Τρία πράγματα πρέπει νὰ συμβουλεύωμεθα εἰς
ἅλας ἡμῶν τὰς πράξεις, τὸ δίκαιον, τὸ ἐντιμὸν καὶ τὸ ὠ-
φέλιμον.

272. Ἡ ἀληθὴς μεταστροφή τοῦ πνεύματος καὶ τῆς
καρδίας συνίσταται εἰς τὸ νὰ δεσποῖ τῆς τῶν παθῶν του,
νὰ μὴ εἶνε δούλος τῶν παθῶν τῶν ἄλλων καὶ νὰ ὑπομένῃ
μετὰ ὑπομονῆς τὰς δυσμενίας τῆς τύχης.

273. Ὁ ἀνθρώπος δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίσῃ ἐπὶ τῆς
ζωῆς εἰς ἀτμὸς, εἰς κόκκος ἁμμοῦ ἀρκεῖ, ὅπως θέσῃ τέρμα
εἰς αὐτὴν.

274. Οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε ἡ δυστυχία πρέπει νὰ ἐξα-
λείψῃ ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν τὴν ἀνδρείαν ἑνὸς φίλου.

275. Πολὺ δάιτυοι ἀνθρώποι ἔχουσι τὴν ἡμερίαν καὶ τὴν
ψυχραιμίαν, αἵτινες καθιστῶσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ προ-
ῖ-
δῶσι καὶ νὰ σταθαιώσῃ τὰς συνεπειὰς τῶν πράξεων τῶν.

276. Γεννώμεθα περιστοιχισμένοι ὑπὸ πλῆθος πλάνων,
αἵτινες ἀξάνουσι συνεπιῆ τῶν προκλήσεων κακῆς ἀνα-
τροφῆς.

277. Ἡ δόξα τῶν ἀνθρώπων πρέπει πάντοτε νὰ μετρή-
ται ἐκ τῶν μέσων, ὧν ἐποιήσαντο χρῆσιν πρὸς ἀπόκτησιν
αὐτῆς.

278. Ἡ τιμὴ εἶνε ὡς ἡ χιὼν, ἡτις δὲν θίνεται ν' ἀνα-
κτιθῇ τὴν λαμπρότητα τῆς, ἀφοῦ ἅπασ' ἀπόλεσεν αὐτήν.

279. Ἦδὺν καὶ ἐνδοξον εἶναι τὸ νὰ βοηθῇ τις τὴν ἀσθ-
ενητὰ καὶ τὴν ἀρετὴν, ἢς ἀδίκως κατεπίεσαν.

280. Ὅσον ὀλιγοτέρα ἐπιθυμία εἶχει τις, ὅσον ὀλιγο-
τέρα ἀλύσει φέρει.

(Ἐπιτετι συνέχεια)

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικὴ Ἀλληλογραφία «Κρητ.
Ἀστέρος»

Εἰς τὰς ἀπευθυνθείσας πρὸς ἡμᾶς ἐρωτήσεις καὶ τὰ
ἀναρῦντα ζητήματα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἡμετέρου
Περιοδικοῦ, περὶ τῶν ὁποίων ἔλαβον τὴν καλοσύνην νὰ
ἀποταθῶσι πρὸς ἡμᾶς οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, θὰ ἀρχίσω-
μεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀπαντῶντες, ἀναθέντες τὴν
ἐργασίαν ταύτην εἰς τὸν φίλον συνεργάτην κ. Ν. Καρ-
δατάκιν, ὅστις πάνυ προθύμως καὶ μέχρι τοῦδε παρέσχε
τὴν συνεργασίαν του πρὸς τὸν «Κρητ. Ἀστέρα» ἐρ' ᾧ
καὶ εὐχαριστοῦμεν αὐτόν.

Ἡ Ἑλληνικὴ γραφὴ εἰς τὰ τηλεγραφήματα

Τῆ ἐνεργείᾳ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων Κρήτης
ἀπερκαίθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων ὅπως ἀπὸ
1)14 προσεχοῦς Φεβρουαρίου τὰ μεταξύ Κρήτης καὶ Ἑλλά-
δος ἀναλλασσόμενα τηλεγραφήματα διαβιβάζονται καὶ δεῖν
εἶνε γεγραμμένα δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων.

Ὡς γνωστὸν μέχρι τοῦδε διεβιβάζοντο τὰ τηλεγραφήματα
ἐκ τῶν γεγραμμένων διὰ λατινικῶν χαρακτήρων μόνον, ὅπου
πλειστάκις ἐπῆρξε διαστρόφῃ τῆς ἐνοίας τοῦ περιεχομέ-
νου. Ὁ διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων κ. Μαυρίδης εἶνε ἄξιος
πολλῶν συγχαρητηρίων, φροντίζων ἐκαστοτε διὰ τὴν πρό-
δον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας τῆς ἡμετέρας νήσου.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν

Κατὰ τὴν συγκριτηθεὶσαν ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Δεβρίου
π. ἔ. ἑκτακτον Γεν. Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέ-
ζης Ἀθηνῶν, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ 248,000 Μετοχῶν

39) Προβλημα

'Εκληροδοτήσεται 28,000 δρ. με τήν εντολήν να διανεμηθώσιν εις τούς κληρονόμους του κατά ποσά διαφέροντα μεταξύ των κατά 1000 δρ. έκαστον. Πόσοι ήσαν οι κληρονόμοι και ποιον ποσόν έλαθεν έκαστος; 'Εστάλησαν παρά Χατζηδάκη εν Ρεθύμνης.

* * * 40) Νά άντικαταστήθωσιν οι άσπερίτικοι διά γραμμάτων εις τρόπον ώστε καθέτις να αναγινώσκεται νήσος, όριζοντίως νομός, διαγωνίως προς τα δεξιά γεωμετρικών όργανων, και προς τα άριστερά έβιον ανθρώπου μη καλώς άνατεθραμμένου.

41) Άκροστοιχίς

Τά άρχικά γράμματα των ζητουμένων λέξεων άποτελοῦσι τό όνομα ποταμού της Εύρώπης.

- 1) Γνωστόν βιβλίον. 2) Όδός. 3) Φυσικόν φαινόμενον. 4) Γνώρισμα των πτηνών. 5) Άρχαίος ποιητής. 6) Νήσος.

42) Μεταμορφώσεις

- α.) 'Ο φάρος δι' επτά μεταμορφώσεων να γινή Κήπος. β.) 'Ο μόνος διά πέντε μεταμορφώσεων να γινή Πύλος.

43) Άπροοδόκετα

- α.) Κατά τι όμοιάζουσι οι έπιοι και τά άνθη; β.) Κατά τι όμοιάζουσι οι άνθρωποι και τά δένδρα; 'Εστάλησαν παρά Δος Κ. Σ. Μ: χα λ η ν ο υ.

44) Γότθος ('Αναγραμματιζόμενος)

ολιρα
ολιρα
SON ολιρα
ολιρα
ολιρα
ολιρα

'Εστάλησαν παρά Σ τ. Ν. Σ α ρ ι θ ά κ ι

45) Κυβέλεξον

. Α
. Α
. Α
Α 'Εστάλη υπό Θουρεού

Βραβεΐα

Βραβεΐον Α'. Όσοι άποστείλωσι τας λύσεις πάντων θα λάβωσι διά κλήρου Μονόδρομον λαχείον του 'Εθνικού Σ-όλου.

Βραβεΐον Β'. Οι άποστέλλοντες περισσότερας από τας ήμισείας θα λάβωσι διά κλήρου τήν «Κρητιδα» του 'Αντωνιάδου.

*Βραβεΐον οι άποστέλλοντες τας ήμισείας άκριδώς.

Διαγωνιός 3ος

(Άποστολαί δεκταί μέχρι 25 Ιανουαρίου)

Προκηρύσσομεν διαγωνισμόν προς σύνταξιν του «Σαλόν» του περιοδικού ήμων.

Θέλοντες να εύρύνωμεν τόν κύκλον των άναγνωστών και συνεργατών μας εις τό «Σαλόν» διχορμήσωμεν τας πνευματικάς ασκήσεις εις δύο τάξεις.

1) Είς πνευματικάς ασκήσεις παιδών ήτοι μαθητών και μαθητριών Δημωτ. και Έλλην. Σχολείων και

2) Είς πνευματικάς ασκήσεις εφήδων ήτοι άνωτέρως μορφώσεως.

Τούτου ούτως έχοντας οι μέλλοντες να άποστείλωσιν ασκήσεις όφείλουσι να διαιρέσωσιν αυτάς εις δύο μέρη, ούτως ώστε αι μὲν εύκολαι να είνε διά τήν Α και οι δύσκολαι διά τήν Β' τάξιν.

Πρέπει να είνε πρωτότυποι και εύρυστοι, εμάνθηνωστοι και να φέρωσι κάτωθι τας λύσεις.

Έκ τούτων ήμεις θα δημοσιεύσωμεν τας επιτυχαστέρας, μετά του όνόματος ή ψευδώνυμου του άποστέλλοντος.

Θά προτιμώνται αι ασκήσεις αι έχουσαι σχέσιν με τόν «Κρητικόν Άστέρα» και εκ των άποστολέων οι προσφέροντες έξ

Διαγωνιός 4ος

(Άποστολαί 2 μηνών)

Προκηρύσσομεν διαγωνισμόν ποιήματος εκ 50

πει να έχη υπ' όψη.ν του 1) τήν θέσιν αυτής εν τῇ κοινωνία, 2) τήν δράσιν αυτής εν τῷ κύκλω της, 3) τά αισθήματά της τά πατριωτικά ή συναδελφικά κλπ., τά όποια εξέδήλωσεν αυτή εις τυχούσας περιστάσεις, 4) τας υποχρεώσεις αυτής προς την Πατρίδα και 5) την έβδν τήν όποιαν έχει καθήκον να βυθίζη προς εκπλήρωσιν του σκοπού δια τόν όποιον ή πατρίς τήν προορίζει.

Τα χειρόγραφα φέροντα γνωμικόν τι προς διάκρισιν και καθαρώς γεγραμμένα δέον να άποσταλῶσιν εντός φακέλλου εις τό γραφείον μας. Τό γνωμικόν θα επιγράφηται και επί μικροῦ φακέλλου κλειστοῦ, φέροντος εντός επί δεξιῦ τῶ όνομα του ποιητοῦ.

'Επιτροπή όρισθησομένη ὑφ' ήμῶν θα κρίνη περί του άριστου, τό όποιον θα δημοσιευθῇ εν τῷ «Κρητ. Άστέρι».

ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 4ου ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

- 27) Το θαυμαστικόν (!) 28) Οὐκ εν τῷ πολλῷ τῷ εἶ. 'Από τήν πολιν ἔρχομαι: και στην κορη κανέλλα. 29) Παν μέτρον άριστον. 30) Πυραμίδς.

Μ
ΕΙΣ
ΡΟΔΟΣ
ΟΥΡΑΝΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- 31) α) Το καθολικόν των εμπόρων. β) Παπά-γάλλον-Παπαγάλλον. 32) Κρυπτογραφικόν. 1) Άρτεμις, 2) Λισχόνης, 3) 'Ιούλιος, 4) Γαλλία, 5) Ρόδος. 33) Σταυρός.

Α
Υ
ΠΥΛΟΣ
Ο
Σ

- 34) Φύρδην μέγδην. Σιγή γυναίξει κόσμον φέρει. 35) Τετράστιχον.

Σε ότι επιχειρησθής Του πονηρού τῇ συμβούλῃ
Ποτέ σου μή παραβιασθής Να τῇ μετρῶς επίβουλή
Γιατί σε βία μεγάλη Τι σ' ότι σ' όρμηναύσει
'Ο νους μας πάντα σφάλλει. Τό κέρδος του γυρνεύει.

- 36) Γρήρος. 'Ο «Κρητ. Άστήρ» είνε μέγας και ανεκτίμητος θησαυρός.

Λύται

Τό Α', οὐδεις λαμβάνει.

Τό Β', λαμβάνουσι κατά σειράν άποστολῆς 1) Μαν. Κόρκικας 2) Άπτερος Χρυσάλης εξ 'Αλικιανού 3) Σόλων Ν. Καφάτος 4) 'Ιωάν. Μ. Σπυριδάκης, μαθηταί Γυμνασίου 5) Γ. Β. Σαβιδάκης 6) Ν. Δ. Καρυδάκης 7) 'Αντ. Σταματάκης 8) 'Αρτ. Μαραγκουδάκης, μαθηταί 'Ελλ. Σχολείου.

'Επαινού αξίας εκρίθη ο Έρμ. Γ'δοντίκις μαθητής και ο Έρμημίτης εξ 'Ηρακλείου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ εκτός των τακτικῶν θεωρείται, λαμβάνων δωρεάν τό περιοδικόν, ο έγγραφον 10 συνδρομητάς, προσπληρώνοντας έτησίαν συνδρομήν του «Κρητικού Άστέρος».

Όμοίως ο έγγραφον πέντε λαμβάνει τό περιοδικόν μιαν εξαμηνίαν και ούτω καθεξής.

Δικαίωμα να λαμβάνη μέρος μόνον εις τούς διαγωνισμούς έχει ο φρονιζών να έγγραφή Τουλάχιστον δύο συνδρομητάς.

Διεύθυνσις Αυτών

Σαλον «Κρητ. Άστέρος»

Χα ν τ α

ΣΗΜ. Αί λύσεις άποστέλλονται εντός ανοικτοῦ φακέλλου, φέροντος διλείπτον γραμματόσημον ή μόνον επί τεμαχίου χαρτου, έχοντας έσωτερικῶς μὲν τας λύσεις, έξωτερικῶς δὲ τήν διεύθυνσιν και σφραγισμένου διά διλείπτον γραμματόσημον.